

הסכם בדבר הפרדת כוחות בין ישראל למצרים

כ"ד טבת תשל"ד - 18.1.1974

א. מצרים וישראל ישמרו בקפדנות על הפסקת האש ביבשה, בים ובאוויר בהתאם לקריאת מועצת הבטחון וימנעו החל מזמן חתימת מסמך זה מכל פעולות צבאיות למחצה האחת נגד השנייה.

ב. הכוחות הצבאיים של מצרים וישראל יופרדו בהתאם לעקרונות הבאים:

1. כל הכוחות המצריים בצד המזרחי של התעלה ייערכו מערבית לקו שצויין כקו א'
במפה המצורפת. כל הכוחות הישראליים, כולל אלה ממערב לתעלת סואץ והאגמים המרים, ייערכו מזרחית לקו שצויין כקו ג' במפה המצורפת.

2. השטח שבין הקוים המצריים והישראליים יהיה איזור הפרדה שבו יוצב חיל החירום של האו"ם (השטח המסומן ב' במפה המצורפת). חיל החירום ימשיך להיות מורכב מיחידות של מדינות שאינן חברות קבועות במועצת הבטחון.

3. בשטח שבין הקו המצרי ותעלת סואץ תהיה הגבלת נשק וכוחות.

4. בשטח שבין הקו הישראלי (קו ג' במפה המצורפת) והקו המרוסק ממזרח לו במפה המצורפת, העובר לאורך הבסיס המערבי של ההרים בהם נמצאים מעברי הגידי והמיתלה, תהיה הגבלת נשק וכוחות.

5. ההגבלות הנזכרות בסעיפים 3, 4 יהיו בפיקוח חיל החירום של האו"ם. יימשכו הנהלים הקיימים של כוח החירום, כולל סיפוח קציני קישור מצריים וישראליים לחיל החירום של האו"ם.

6. לחילות האוויר של שני הצדדים יותר לפעול עד לקיום של כל אחד ואחד ללא הפרעה מן הצד השני.

ג. פרטי ביצוע הפרדת הכוחות יעובדו על-ידי הנציגים הצבאיים של מצרים וישראל,

אשר יסכימו על שילבי תהליך זה. נציגים אלה ייפגשו למטרה זו בחסות האו"ם לא יאוחר מ - 48 שעות לאחר חתימת הסכם זה בקילומטר 101. הם יסיימו משימה זו

תוך חמישה ימים. ההפרדה תתחיל תוך 48 שעות לאחר סיום עבודת הנציגים הצבאיים ובכל מקרה לא יאוחר משבעה ימים לאחר חתימת הסכם זה. תהליך ההפרדה יסתיים לא יאוחר מ - 40 יום לאחר תחילתו.

ד. הסכם זה לא ייראה בעיני מצרים וישראל כהסכם שלום סופי. הוא מהווה צעד ראשון לקראת שלום סופי, צודק ובר-קיימא לפי סעיפי החלטת מועצת הבטחון 338 ובמסגרת ועידת ג'נבה.

בשם ישראל: דוד אלעזר, ר' אלוף, רמטכ"ל
בשם מצרים: מחמד עבד אל ע'אני אל-גמסי, מייג'ור ג'נרל, רמטכ"ל